

Politikerne ruinerer nasjonen og folket med forfeilet energipolitikk!

Først må man erkjenne at vi lever ikke av energi, vi lever av virksomheter. Og virksomheter bygges med hjelp av energi. Billigst mulig energi!

Befolkningen lever ikke godt uten energi, billigst mulig energi!

Norge ligger langt mot nord som tilsier et stort behov for energi, større enn i resten av verden.

Norge er med sine naturressurser en energinasjon med oljen og vannkraften, en forse som skulle ha kommet hele nasjonen, befolkning og virksomheter til gode gjennom billigst mulig energi priser. Dessverre er ikke dette forvaltet slik.

Det hele er regulert gjennom Vannfallrettighetsloven. Formålet med loven er å forvalte vannkraftressurser **til det beste for allmennheten**. Dette sikres i loven gjennom offentlig eierskap. Konesjon kan etter 2008 bare gis til statsforetak, kommuner og fylkeskommuner, eller datterselskaper av disse. **I slike selskaper aksepteres privateide minoritetseiere, som maksimalt kan ha samlet 1/3 av aksjene og stemmene.**

Grunnrente er innført på vannkraft og på oljen. Og innføres nå også på havbruk. Virksomheter (kapital) gis tilgang til fellesskapets ressurs, vannkraft, oljen, arealer, hav og land, og utvikler virksomheter. Så med grunnrente skatt kan fellesskapet begynne å få utbytte av sine ressurser. Siste nytt er at grunnrente på vannkraft hindrer kraftverket å ta ut det som er optimalt mulig.

I dette systemet opprettholdes høyest mulige energipriser. Tilknyttingen til EU's kraftmarked bidro så til et ytterligere høyere prisnivå.

Så lenge høyest mulige energi priser i det norske markedet opprettholdes får ikke nasjonen og dens befolkning tatt ut konkurransefordelene som rikelig tilgang på billigst mulig energi vil gi.

Med billigst mulig energi kunne vi ha produsert mer av det vi trenger selv.

Med billigst mulig energi kunne vi produsert mer for eksport.

Regnskapet mot utlandet kunne ha gått i pluss og ikke som nå i minus. (oljen ekskludert)

Energi er fremst en ressurs, men kan også betraktes som en vare.

Som ressurs utnyttes den til å bygge det norske samfunnet og bør gjøres tilgjengelig for formålet til lavest mulig pris. Havbruk skiller seg ut i.o.m. at resultatet er en vare ikke en ressurs/energi..

Som vare selges energien til høyest mulig pris. Og da kun når det er et klart

overskudd av den eller man ikke kan utnytte den selv.

Inntekter fra salg av energi til utlandet bør komme energibrukere i Norge til gode. Dvs, bidra til lavest mulige energipriser i Norge, for slik å gi en maksimal uttelling for ressurseier, nasjonen og folket.

Oljen er en energi ressurs man har valgt at privat virksomhet tar opp og omsetter internasjonalt. Staten har også valgt å delta i dette arbeidet gjennom virksomheter som Equinor (Statoil) og Petoro. Samfunnet sikres inntekter gjennom grunnrente skatt. Inntektene settes inn i det som nå heter Statens pensjonsfond utland. En del av avkastningen fra fondet kan benyttes som bidrag til Statsbudsjettet, men da ikke til hva som helst. Det gjelder å unngå uheldig effekter på økonomien i landet.

Equinor raffinerer oljen til drivstoff for distribusjon og salg i Norge. Shell importerer også drivstoff.

Bruk av oljefond avkastningen på å ta frem billigst mulig drivstoff er et eksempel på bruk som vil gi positiv effekt på økonomien. Slik kunne man hatt billigst mulig drivstoff i Norge.

Vannkraftutbyggingen i Norge har sin historie og har resultert i et antall kraftstasjoner eid av kommuner, fylker og staten. Kraftselskaper står for bygging, drift og vedlikehold. Etterhvert ble bygging av linjer, i.e. leveranse av strømmen til forbruker skilt ut i egne selskaper. Det siste er etableringen av strømselskaper som sørger for salg til forbruker. I dette bildet har storindustri (industri med stort kraftbehov) fått bygge ut vannkraft under eget kraft, strøm og linje selskap.

Energi behandles nå som en vare i all sammenheng og energi som ressurs er blitt helt borte.. Kommuner og fylker som eiere av kraftverk tar gjerne imot ekstra inntekter fra høyere mulige strømpriser. Det samme gjør staten. Et påfyll til noen offentlige budsjetter, men en hindring til nasjonal utvikling og vekst. Ressursaspektet og nasjonalt eierskap til ressursen er fullstendig ignorert.

Konsekvenslovgivingen for vannkraft er missbrukt. Dvs. tjener noen få stort og ikke nasjonen.

Energipolitikken feiler på to områder, sørger ikke for billig energi til befolkningen og virksomheter, og fremmer unødvendig omlegging og bruk av energi med energiunderskudd som konsekvens.

Det siste begrunnes med klimaforskning som ikke holder mål. Vitenskapelig verifisering av at global oppvarming styres av CO₂ i atmosfæren mangler. Observasjoner viser at påstanden er feil. Det er ingen global oppvarming. Den globale gj.sn. temperaturen sank ca. 0,8 grader siden 2016 til i dag. Man

blander sammen regional oppvarming og global oppvarming.
Alle tiltak for å redusere CO2utslipp er feil! De er økonomisk ødeleggende og unødvendige, og må opphøre straks!

**Vi lever ikke av energi, vi lever av virksomheter.
Og virksomheter bygges med hjelp av energi. Billigst mulig energi!
Virksomheter med god avkastning gir inntekter til offentlige budsjetter. Da selger man ikke ut energien men benytter den til å bygge virksomheter.**

(AE 21.8.23, oppdatert 24.8.23)